

ZRCADLO

Čtvrtletník Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava,
příspěvkové organizace, ročník VIII., číslo 1., březen 2015

ČTYŘLÍSTEK V PROCESU TRANSFORMACE:

ZA EVROPSKÉ PENÍZE

NOVÝ DOMOV I CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ

V pondělí 26. ledna letošního roku se poprvé rozezvučely stavební práce v budově jednoho ze zařízení Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava – Stacionáře Třebovice v ulici Třebovický park, jehož klienti se již v polovině loňského roku dočasně přestěhovali do jiného našeho zařízení, Domova Barevný svět v Ostravě-Muglinově. V rámci transformačních změn v organizaci tak došlo i na přeměnu služeb, jež byly až dosud v třebovickém stacionáři poskytovány. Do konce letošního roku vznikne pro zdejší osazenstvo nový domov a pro dalších šest klientů chráněné bydlení, v němž najde

nové a komfortnější bydlení většina současných klientů stacionáře.

Ve výběrovém řízení na realizátora stavby zvítězila ostravská firma SV Unips, jež se ujala veškerých stavebních úprav, dodavatelem inženýrských činností je společnost JS Property. Rekonstrukční práce si vyžádají náklady v celkové výši zhruba 23 milionů korun. Většina těchto nákladů bude opět financována z evropských fondů prostřednictvím Regionálního operačního programu Moravskoslezsko, zbývající část pokryje svými prostředky zřizovatel naší organizace, statutární město Ostrava.

V budoucím Domově Třebovice vzniknou celkem čtyři samostatné domácnosti pro dvacet klientů - s ložnicemi pro jednoho nebo dva, kteří budou mít v každé z nich také společenskou

místnost. V novém Chráněném bydlení Třebovice bude žít šest klientů. Přibudou i nově zastřešené terasy vedoucí do zahrady domova.

Od konce ledna tak vládne v Třebovicích čilý stavební ruch. Stavbaři museli nejdříve vybourat zděné příčky uvnitř budovy, která během letošního roku prodělá pronikavé změny. V hrubé stavbě už vznikly nové pokoje pro

Investice do vaší budoucnosti
Evropská unie
PODPOROVÁNO Z EVROPSKÉHO FONDU
PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

dvacet klientů nového domova a ve vedlejší části budovy už jsou také pokoje pro šest klientů chráněného bydlení. Dělníci už pracují i na venkovních částech budovy, kde již postavili dvě nové terasy pro klienty obou pobytových služeb.

Pracovnice Stacionáře Třebovice samozřejmě s velkou pozorností sledují vše, co se při rekonstrukci budovy děje a jak se postupně proměňuje do nové podoby. A nejen ony, ale i klienti už se do nového domova (podle svých slov) „strašně těší“! Rekonstrukce Stacionáře Třebovice a připravovaný vznik dvou nových pobytových služeb v této budově – to vše je součástí probíhajícího transformačního procesu v naší organizaci.

Text: **BOHDANA RYWIKOVÁ**
Fotografie: **VRATISLAV PROKOP**

Na snímcích na předcházející straně: *Vizualizace budoucí podoby Domova Třebovice a Chráněného bydlení Třebovice a fotografie nahoře zachycuje probíhající rekonstrukční práce: takhle to vypadalo v Třebovicích ještě začátkem letošního března...*

**OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST**

**PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST**
www.esfcr.cz

Před velkým stěhováním:

NOVÉ CHRÁNĚNÉ BYDLENÍ BRONZOVÁ

Čas velké změny čeká také na osm našich klientek z internátního bydlení Domova Barevný svět. Ty už se pěkných pár měsíců připravují na velké stěhování do nového domova – Chráněného bydlení Bronzová. Tato nová služba by měla vzniknout ve Čtyřlístku už koncem června letošního roku. Do té doby prochází důkladnou rekonstrukcí pěkná rodinná vilka v klidné vilové čtvrti v Bronzové ulici na Slezské Ostravě. Právě tato ulice také dala název novému chráněnému bydlení, jež bude dalším kamínkem v mozaice probíhajících transformačních změn v naší organizaci.

Dům se zahradou v Bronzové ulici, který je v majetku města Ostravy, obývala dříve pěstounská rodina. Podobně, jako tomu bylo v případě Chráněného bydlení Martinovská, také tentokrát město Ostrava převádí tento majetek pod správu naší organizace. Než se tak stane, projdou interiéry dvoupatrové vilky značnými stavebními úpravami na náklady města. Vznikne zde pět samostatných pokojů pro osm žen, v každém patře také samostatná

koupelna, svou místnost zde bude mít také pračka a sušička. V přízemí vilky bude společná kuchyň s jídelnou. Děvčata z internátního bydlení budou muset zvládat řadu dovedností nejen v péči o domácnost, ale také si poradit alespoň s přípravou základních jídel, snídaní a večeří. Na mnohé z toho, co je čeká, se připravují už nyní. Ale teprve život ukáže, jak se s novými situacemi dokáží vypořádat v praxi...

(rw)

Foto: VRATISLAV PROKOP

Pohled ze zahrady na budovu vilky, v níž zanedlouho vznikne nové Chráněné bydlení Bronzová.

ČAS NA ZMĚNU TAKÉ V BERUŠCE...

Domov Beruška je jedním ze tří zařízení, zapojených do projektu Podpora procesu transformace organizace Čtyřlístek. Projekt byl zahájen v červenci roku 2013 a končí letos v červnu. Je financován z prostředků Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost.

Transformační proces představuje takovou změnu v poskytování sociálních služeb, jejímž výsledkem je zkvalitnění životních podmínek našich klientů v pobytových službách, a to tak, aby vedli život srovnatelný s vrstevníky, žijícími doma, v přirozeném prostředí. Tento cíl sledují také zaměstnanci Domova Beruška. Mimo jiné se snaží o to, aby se děti, o něž v domově pečují, připravovaly na zvládání základních aktivit běžného života, jako jsou péče o vlastní osobu, péče o domácnost, hospodaření s penězi, práce s počítačem, příprava jednoduchého jídla, samostatný pohyb po zařízení i mimo jeho prostory, cestování městskou hromadnou dopravou, aby se naučily samostatnému rozhodování apod.

Již v loňském roce se podařilo v rámci transformace dokončit rekonstrukci budovy Domova Beruška včetně venkovních úprav a vnitřní prostory

domova získaly také nové vybavení. Děti se tak z přechodného pobytu v Domově Barevný svět mohly vrátit zpět do moderně pojatého zařízení, v němž mají více soukromí a celkově lepší životní podmínky.

V rámci projektu Podpora procesu transformace organizace Čtyřlístek zpracoval tým pracovníků domova transformační plán Domova Beruška, jehož součástí by mělo být několik dalších podstatných změn. Tou první by měla být změna názvu zařízení na „Domov Jandova“, změní se také cílová skupina zařízení, již budou děti a mládež ve věku od sedmi do dvaceti šesti let a domov by měl v budoucnosti sloužit pouze lidem, potřebujícím vysokou míru podpory.

JANA VEJLUPKOVÁ
Domov Beruška

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

TRANSFORMACE NA VLASTNÍ OČI

Co přinesly exkurze našich zaměstnanců

V souvislosti s probíhajícím transformačním procesem v naší organizaci, mají zaměstnanci Čtyřlístku také možnost získávat v rámci transformačních projektů zkušenosti jinde. Tam, kde již organizace sociálních služeb transformační změny podstoupily a úspěšně v nich pokračují. V minulém čísle Zrcadla nám své poznatky z pracovních cest popsala kolegyně ze Stacionáře Třebovice, paní Mgr.

Hana Zábranová. Tentokrát se naše redakce obrátila na její kolegyně z Domova na Liščině. Šest z nich, mezi nimi i vedoucí zařízení paní Bc. Milada Tomešová a vedoucí úseku sociální péče Zdeňka Sklenářová, na sklonku loňského roku a letos v lednu a v únoru podnikly exkurze za novými zkušenostmi do Nové Horky u Studénky a do Opočna ve Východních Čechách.

Právě z Opočna, které navštívily již loni v listopadu, si přivezly cenné dojmy. „V Domově Dědina v Opočně jsou už doslova o generaci dál,“ konstatovala s obdivným tónem v hlase paní Zdeňka Sklenářová. „Jejich domov pro osoby se zdravotním postižením dříve sídlil v nevyhovujících prostorách bývalého kapucinského kláštera v Opočně. Dnes má Domov Dědina, poskytující jak pobytové tak ambulantní služby, svá zařízení v různých částech kraje. Na každém kroku je vidět, že tady mají skvělou podporu svého zřizovatele, jímž je Královéhradecký kraj.“ Celoroční pobytové služby poskytuje Domov Dědina svým klientům ve čtyřech územních lokalitách: samostatné středisko je v Opočně, kde se také nachází centrální část domova s centrem pro vzdělávací a zájmové aktivity klientů, denním stacionářem, fyzioterapeutickými službami, administrativním a technickým zázemím pro všechny lokality. V Opočně také poskytují služby pro 24 klientů vyžadujících zvýšenou péči ve dvou ubytovacích pavilonech, kde mají klienti dvoulůžkové pokoje s vlastním sociálním zařízením. Celoroční pobytové služby poskytuje Domov Dědina kromě Opočna ještě v dalších třech lokalitách: v Přepychách, Českém Meziříčí a v Klášteře nad Dědinou. V Českém Meziříčí a Přepychách má každý z domovů kapacitu pro 36 osob a bydlení je zde řešeno formou dvojdomků, jež jsou vnitřním uspořádáním podobné běžným rodinným domům. Každá domácnost je určena pro devět klientů, žijících v jedno a dvoulůžkových pokojích s vlastním sociálním zázemím. Ve středisku v Klášteře nad Dědinou žije osm klientů, pro jejichž samostatné bydlení byla nově zrekonstruovaná bývalá obecní škola. Kromě toho mají tři chráněná bydlení v Třebechovicích pod Orebem a v Jaroměři, kde žijí klienti ve dvoupodlažních domech po třech a po čtyřech a v Novém Městě nad Metují žijí ve dvou bytech s jednolůžkovými pokoji celkem čtyři klienti.

Během své exkurze bydlely kolegyně z ostravského Čtyřlístku ve střediscích v Českém Meziříčí a

v Přepychách, odkud pak vyjžděly k prohlídkám jednotlivých zařízení, neboli středisek Domova Dědina, jak je tady nazývají. Zajímaly se samozřejmě o každodenní chod jednotlivých domácností, služby poskytované klientům i personální zajištění. Věkový průměr klientů je zde 57 let, trpí většinou středně těžkým mentálním postižením. S výjimkou Opočna, kde žijí klienti s vysokou mírou podpory, jsou v dalších střediscích domova klienti více méně soběstační. Každý zaměstnanec Domova Dědina

musí mít řidičský průkaz a být aktivním řidičem, protože vše se zajišťuje služebními auty. Obědy se do jednotlivých středisek dovážejí denně z restaurace, třikrát do týdne také teplé večeře, jinak se o ně musejí klienti postarat sami. Nakupují si sami a také s dopomocí personálu perou, uklízejí a pečují o své domácnosti.

Ve městech je to trochu jiné. Všichni zaměstnanci mají k dispozici mobilní telefony, hodně klientů tady dochází do zaměstnání, které jim zprostředkovávají obecní úřady. Bývá to maximálně na čtyři hodiny denně, někteří klienti dokonce mohou pracovat i doma, třeba vkládat vycpávky do tělíček panenek na hraní... V tomto směru vycházejí obecní úřady na Opočensku mentálně

postiženým lidem velmi vstříc.

„Hodně se nám líbilo i to, jak mají v Domově Dědina výtečně sehraný tým. Zaměstnanci se tady intenzivně zaměřují také na aktivizační činnosti s klienty. Je to většinou péče o zahrady – klienti velmi rádi pracují a pomáhají na zahradách, kde si mohou sklídit i vlastní výpěstky. Rádi také navštěvují obchody, vyšívají nebo kreslí. Všichni se snaží co nejlépe zapojovat klienty do nejrůznějších činností,“ osvětluje si dojmy z exkurze paní Sklenářová.

„Nádherný zážitek jsme si odnesly také z domova pro osoby se zdravotním postižením v Klášteře nad Dědinou, kde v bývalé škole žije osm klientek ve dvoulůžkových pokojích. Mají tady k dispozici zahradu, v níž chovají králíky a pěstují zeleninu. Klientky se nám pochlubily naloženým zelím na zimu, uskladněnými jablky i zavařeným ovocem. Zdejší obecní úřad také pomáhá s jejich zaměstnáváním. Mentálně postižené ženy se v obci starají o autobusovou zastávku a udržují obecní parčík. Celková atmosféra tohoto střediska je úžasná, klientky zde žijí opravdu běžným způsobem, jak je život na vesnici přináší...“ vzpomíná s nadšením paní Bc. Tomešová a dodává: *„I když u nás nemáme stejné možnosti, jako jsou v Domově Dědina, víme, že se ubíráme v procesu transformace správným směrem. Načerpaly jsme zkušenosti, které dokážeme přenést i do naší práce, především v oblasti humanizace a zkvalitňování služeb.“*

Se sedm zaměstnanců Domova na Liščině navštívilo letos v lednu a v únoru také domov pro osoby se zdravotním postižením Zámek Nová Horka u Studénky, který je příspěvkovou organizací Moravskoslezského kraje a procesem transformace právě prochází. Zámek Nová Horka poskytuje pobytovou službu v domově pro osoby se zdravotním postižením a část jeho klientů žije v chráněných bydlech v Sedlnici, Kopřivnici a v Novém Jičíně. Také o zkušenosti z této organizace poskytující sociální služby, se s redakcí podělili paní Bc. Milada Tomešová a Martina Němcová, vedoucí úseku sociální péče Domova na Liščině.

„Samozřejmě, již prostorové dispozice zámecké budovy, do níž je situována pobytová služba, jsou jiné, než v domcích šitých potřebám klientů ‘na míru’, jak jsme to viděly v Opočně a jeho dalších střediscích. Problémem je

již to, že budova není bezbariérová, ale jednotlivá patra jsou propojena schodišťovou plošinou. V současné době žije v Zámku Nová Horka dvaadvacet klientek, vyžadujících vysokou míru podpory. Žijí zde ve čtyřech domácnostech ve dvou a třílůžkových pokojích, přičemž jeden pokoj je dokonce šestilůžkový. Žádný z pokojů nemá vlastní sociální zařízení, dvě domácnosti mají samostatný obývací pokoj s jídelnou a kuchyňským koutem, další dvě domácnosti se dělí o společný obývací pokoj s jídelnou, mají však vlastní kuchyňské kouty. Domácnosti jsou standardně vybavené a klienti se tady i sami stravují. Obědy si objednávají týden předem s podporou pracovníků v přímé péči z nabídky domova důchodců v Příboře a z nabídek dvou restauračních zařízení v okolí. Obědy jim přiváží provozář domova v termonádobách. Další jídlo si klienti zajišťují individuálně s podporou zaměstnanců. Vzhledem ke špatné obchodní dostupnosti zajíždějí pracovníci domova dvakrát do měsíce s klienty na velký nákup a dvakrát v týdnu zajišťuje nákupy pečiva provozář dle požadavků klientů. Úklid společných prostor, koupelen, WC a praní prádla mají na starosti pracovníce v sociálních službách, když mají noční službu. Pokoje klientů uklízejí během dne dva nasmlouvaní klienti z chráněného bydlení. Všichni pracovníci v sociálních službách jsou zde zároveň klíčovými pracovníky, kteří také hospodaří s finančními prostředky klientů a nakupují, co je třeba.

V Zámku Nová Horka slouží na ranních směnách jenom jedna zdravotní sestra, jež připravuje léky individuálně pro každého klienta na týden dopředu. Pracovníci v přímé péči mají k dispozici seznam běžných léčiv na teplotu, bolesti nebo nevolnost, aby věděli, co kterému klientovi mohou v případě nutnosti podat. V době nepřítomnosti sestry je v akutních situacích povolána lékařská pohotovost anebo záchranná služba.

Oproti naší zkušenosti z Opočna v Nové Horce jsme zcela postrádali

jakékoliv aktivizační činnosti s klienty. Ale čas zdejších pracovníků v sociálních službách je při všech jejich povinnostech vyplněn doslova až "na doraz". Připadalo nám, že je jich tady velmi málo, v případě potřeby dokonce zaskakuje i provozář nebo zdravotní sestra, což asi není dobré. Na jakékoliv aktivity zkrátka vůbec nemůže být čas, když je tady jenom jeden zaměstnanec na šest lidí s vysokou mírou podpory," dělí se s námi o své dojmy paní Bc. Milada Tomešová a pokračuje: „Také kultura stolování nás překvapila. Nešlo jen o úpravu jídla, která je tady úplně jiná, než jsme zvyklí u nás, ale třeba i to, že klienti jedli pouze polévkovou lžící...

Musím však přiznat, že stáže nám hodně dávají, pomáhají nám v každodenní praxi. Až dosud je absolvovalo šestnáct našich zaměstnanců, dalších deset se na ně teprve chystá. Každý z nás má jiné postřehy, které jsou však jako celek velmi důležité a pomáhají nám dotvářet celkový obraz toho, co bychom chtěli u nás, a co ne. Důležité však je vidět vše na vlastní oči, mít možnost srovnávat. Každopádně se vždycky moc rádi vracíme zpátky a velmi si vážíme toho, co máme u nás," uzavírá paní Mgr. Milada Tomešová.

Exkurze a stáže v jiných organizacích, které procházejí nebo prošly transformací, budou samozřejmě pokračovat. Rádi se s vámi i příště podělíme o další zkušenosti odjinud.

Zaznamenala: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Ilustrační foto z Domova Dědina v Opočně (centrum domova v Opočně, středisko České Meziříčí a domov v Klášteře nad Dědinou na předcházejících stranách) a Zámek Nová Horka nahoře. Zdroj: internet.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

OPERAČNÍ PROGRAM
LIDSKÉ ZDROJE
A ZAMĚSTNANOST

PODPORUJEME
VAŠI BUDOUCNOST
www.esfcr.cz

=====

UDÁLOSTI

Úsměv – speciální mobility ve Čtyřlístku

Naše organizace dlouhodobě spolupracuje se členy ostravského Handy Clubu, jenž sdružuje osoby s různými druhy fyzických hendikepů, ale i jejich rodinné příslušníky či přátele. Sdružení se v první řadě snaží usnadnit zdravotně postiženým lidem zvládnání života s hendikepem. V rámci programu celoživotního vzdělávání Grundtvig zpracovali členové Handy Clubu zajímavý projekt, nazvaný „SMILE - Special Mobilities to Improve disabled Learners Experience“, což v českém překladu znamená „ÚSMĚV – Speciální mobility rozšiřující zkušenosti hendikepovaných“. Projekt nabízí handicapovaným lidem možnost vycestovat do zahraničí a zúčastnit se aktivit v uměleckých a technických laboratořích chráněných dílen. V rámci tohoto projektu zavítala do naší organizace ve středu 18. března třicetičlenná skupina zahraničních partnerů projektu Smile Special Mobilities z Finska, Turecka a Velké Británie.

Jednalo se o členy neziskových organizací a speciálních škol - Hasan Tahsin Ozel Egitim Mesleki Egitim Merkezi (Okulu) z Turecka, The Church of England Children's Society z Velké Británie a KeskuspuKeskuspuiston ammattiopistoiston ammattiopisto z Finska, které doprovázeli členové hostitelského sdružení Handy Clubu Ostrava. Zahraniční hosté se zajímali zejména o služby poskytované mentálně i fyzicky postiženým klientům Čtyřlístku a také o způsob naplňování jejich volného času a výchovně zaměřené aktivity.

Pod vedením vychovatelek z Domova Barevný svět, paní Anity Kunštárové a Simony Franzové, připravily jejich kolegyně z Domova Barevný svět a Stacionáře Třebovice ve spolupráci s rehabilitačním oddělením všem hostům bohatě naplněný den plný poznání, her, soutěží i zábavy. Jejich

„Hry bez hranic“ dávaly všem hostům, ale i našim klientům možnost vyzkoušet si jak sportovní zdatnost, tak kreativní schopnosti, smyslové vnímání, pozornost i postřeh. V impozantně vyzdobených prostorách tělocvičny Domova Barevný svět, která se stala pro tento den centrem veškerého dění, nechyběla ani hudebně taneční vystoupení klientů Čtyřlístku – pohybové kreace klientů domova pod vedením Gabriely Rokytové a Marcely Štěpánové, nadšení vzbudilo i muzikoterapeutické vystoupení skupiny Rytmus, do něhož se rádi zapojili i někteří hosté. Odpolední program pak uzavřela společná diskotéka.

Během svého celodenního pobytu v organizaci měli pedagogové i rodiče zdravotně postižených mladých lidí ze zahraničí možnost seznámit se s největším zařízením Čtyřlístku – Domovem Barevný svět, v němž v současnosti žije více než stovka zdravotně postižených klientů. Jako host se tohoto setkání zúčastnil také člen Zastupitelstva města Ostravy a člen komise sociální, zdravotní a pro rovné příležitosti, pan Lukáš Král.

A jaká byla odezva? Podle slov našich partnerů z Handy Clubu, zahraniční účastníci projektu Smile – Special Mobilities

vyhodnotili ze svého třídního pobytu v Ostravě svou návštěvu ve Čtyřlístku jako jednoznačně nejsilnější a zároveň nejkrásnější zážitek. Paní Iva Palatová, koordinátorka projektu, která se tohoto dne zúčastnila i v roli tlumočnice, nám bezprostředně po návštěvě Čtyřlístku napsala: „*Chtěla bych Vám i celému organizačnímu týmu Čtyřlístku touto formou velmi poděkovat za perfektní přípravu a organizaci aktivit pro naši mezinárodní skupinu. Neslyšeli jste jejich zpětnou vazbu: byli nadšení a považují tento den za nejlepší zážitek z celého dosavadního*

projektového průběhu. Bylo vidět, že jste si s přípravou dali práci a že Vás to taky bavilo – mám z toho radost i velký zážitek.“

Je to nepochybně veliká poklona a uznání pro všechny, kteří se o jejich spokojenost zasloužili, včetně kuchařek z našeho stravovacího provozu, které pružně dokázaly řešit i velmi specifické gastronomické požadavky našich hostů. Za všechno hovoří i slova pana Lukáše Krále, člena ostravského Zastupitelstva, který se k nám při této příležitosti přijel také podívat a stal se svědkem událostí celého dne, hovořil se zahraničními účastníky Her bez hranic: „Strávil jsem ve Čtyřlístku už několik dní a musím přiznat, že se k vám velmi rád vrátím. Vážím si práce Vás všech. Děláte skutečně z Ostravy lepší místo pro život všech jejich občanů...“

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

Snímky na této i předcházejících stranách zachycují okamžiky, které prožívali zahraniční účastníci i naši klienti během Smile Special Mobilities u nás ve Čtyřlístku...

~~~~~

Čtyřlístek na „čarodějnickém“ bále v Polsku

Nezapomenutelné odpoledne a večer prožila šestice klientů ze Stacionáře Třebovice a z našeho chráněného bydlení ve čtvrtek 29. ledna v polském Pogórze, kam nás pozvala partnerská organizace, Powiatowy Dom Pomocy Społecznej, na zimní karneval svých klientek. Společenský sál sportovního areálu v Pogórze s bohatou výzdobou v duchu čarodějnického reje, přivítal kromě dívek a žen z hostitelské organizace také další hosty z okolních zařízení sociálních služeb.

Bylo to historicky poprvé, kdy jsme se mohli takové události v Polsku zúčastnit a pro všechny, kteří do Pogórze přijeli, to byla nová zkušenost. Sociální pracovnice z Pogórze připravily pro účastníky plesu bohatý program plný tance a zábavných soutěží, při nichž si všichni užili mnoho legrace. Zájem o mužskou výpravu z Ostravy ze strany dívek a žen v Pogórze byl samozřejmě převelický a tak si většina našich tanečniců nestačila ani vydechnout. Ve víru tance dokonce vznikla i nová přátelství a došlo také na výměnu adres a telefonních čísel v mobilech.

Vyvrcholením večera pak bylo vyhlášení „Krále plesu“. Mezi desítkami účastníků této zábavy nakonec porota vybrala jednoho z českých hostů – Pavla Halatu, klienta Čtyřlístku ze Stacionáře Třebovice. Pavel byl samozřejmě velmi překvapený, neboť takovou poctu ani ve snu nečekal. A tak si z Polska veze nejen mnoho bohatých zážitků, ale také věcnou cenu, kterou získal spolu s titulem „Král plesu“.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

*Na snímku
nahore náš
sympaťák
z Třebovic a král
plesu Pavel
Halata
s půvabnou
„čarodějkou“ na
plese v Pogórze.
Dole Jirka Mucha
z Chráněného
bydlení
Thomayerova
uprostřed
karnevalového
reje....*

JAKÝ BYL LETOŠNÍ „LIŠČÍ PLES“?

Tradiční plesovou sezonu u nás ve Čtyřlístku zahájili v podvečer 26. února v Domově na Liščině. Naše pozvání přijali jako hosté i přátelé z Domova Barevný svět, Domova Beruška, Stacionáře Třebovice, Domova se zvláštním režimem Hladnovská, kamarádi z chráněných bydlení a dokonce i z Duhového domu a další přátelé našich klientů.

Jako každoročně vítala všechny přítomné hosty a ples zahajovala vedoucí Domova na Liščině, paní Bc. Milada Tomešová. V úvodu této velké společenské události samozřejmě nemohla chybět ani slavnostní polonéza klientů Domova na Liščině pod vedením paní Kristiny Jančarové. Letošní „Liščí ples“ měl jako vždy bohatý program, v němž nechyběli účinkující hosté. Letošní pozvání na Liščinu přijali členové folklorního souboru „Morava“, neboť ať chceme, nebo ne, jsou to právě lidové tradice a lidová kultura, jež nám dávají jistotu, kde jsou naše kořeny a odkud pocházíme. A členové folklorního souboru „Morava“ se snaží svým srdcem a uměním uchovávat to nejkrásnější z našich lidových tradic.

Při volné zábavě se všichni přítomní roztančili na parketu na hudbu různého žánru. Nechyběla ani taneční soutěž, do níž se zapojily tři taneční páry. Jejich úkolem bylo zvládnutí tří druhů tanců – polky, valčíku a volného tance. Porota, kterou tvořili naši klienti - Josef Šputa z Domova na Liščině, Jan Polhoš z Domova Beruška a Kristina Jančarová jako předsedkyně poroty, hodnotila velmi pečlivě výkony jednotlivých tanečních párů.

V této náročné soutěži nakonec zvítězili zkušení tanečníci z Třebovic: Dagmar Kubišová a Pavel Halata.

Za vítěznou polku sklidili dokonce bouřlivé ovace publika a právem získali i cenu za nejlepší taneční pár ve všech kategoriích.

Aby si také ostatní klienti mohli vyzkoušet soutěžní tance, byli vyzváni na parket a taneční zábava pokračovala ve všeobecně velmi dobré náladě. Samozřejmě ani na „Liščím plese“ nemohla chybět oblíbená plesová tombola.

Ve druhé polovině plesové zábavy se představil svým vystoupením folklorní soubor „Morava“ pod uměleckým vedením paní Hany Herberkové. Členové souboru si připravili taneční a pěvecké vystoupení v doprovodu houslí a violy (ad foto). Vystoupení se moc líbilo a tanečníci v krojích vyzvali klienty k tanci. Všichni se pohybovali v rytmu lidových písní, a kdo netancoval, rád si alespoň zazpíval. Velký zájem nakonec vzbudil společný tanec v kruhu. Famózním způsobem tak vyvrcholila plesová zábava v čardášovém rytmu.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na programu i celkové krásné atmosféře našeho letošního „Liščího plesu“.

Text a foto: **LIBUŠE GAJDOVÁ**
Domov na Liščině

Na snímku: členové folklorního souboru Morava, kteří byli letošními hosty „Liščího plesu“ v Domově na Liščině.

=====

OHLÉDNUTÍ ZA RETRO BÁLEM ČTYŘLÍSTKU

Neuvěřitelné jedno desetiletí již trvá ve Čtyřlístku tradice pořádání jarních plesů klientů organizace, i když, přiznejme si, jejich základ položily v minulosti právě společenské plesy Domova na Liščině a Stacionáře Třebovice. Letošní jubilejní desátý ročník této společenské události připadl na čtvrtek 26. března. Letos jsme pojali ples v „retro“ stylu a jak se ukázalo, byla to velmi šťastná a inspirativní volba.

Dnes už neodmyslitelnými průvodkyněmi plesovým odpolednem a podvečerem se staly opět naše vychovatelky: paní Vladěna Kaločová a Martina Skýbová, která si k nám „odskočila“

ani při skvělém swingově laděném vystoupení našich hostů, členů skupiny Old Town Swing z Frydku-Místku, kteří pro nás navíc připravili i zábavnou lekci swingu.

Naše dámy letos oslňovaly opravdu krásnými „retro“ róbami, inspirovanými elegancí dvacátých let minulého století, čímž dodaly plesu náležitý lesk. A bylo celkem jedno, jestli se vytáčely spolu s klienty na parketu anebo se na ně usmívaly v plesovém bufetu. Cenu za nejkrásnější kostýmy si ale z plesu odnesly klientky a pracovnice třetího patra Domova Barevný svět.

Skvělé plesové atmosféry si užívali i naši hosté –

z mateřské dovolené. Obě dámy opět hýřily překvapivými nápady a humorem. Z improvizované televizní obrazovky nám připomněly minulé časy a prověřily naši paměť i schopnosti.

K letošnímu bohatému retro programu přispěla i taneční vystoupení klientek Domova Barevný svět pod vedením paní Marcely Štěpánové a klientů Centra pracovní činnosti v choreografii paní Zdeny Sihelníkové, které nám připomněly nezapomenutelné písničky šedesátých let „rámovaných“ tanečními vystoupeními pod názvy „Babičko, nauč mě charleston“ a „Rebelové po našem“. Potleskem publikum samozřejmě nešetřilo

člen Zastupitelstva města Ostravy, pan Lukáš Král a klientky partnerské organizace v Polsku – Powiatowego Domu Pomocy Społecznej v Pogórze, kteří mezi nás také zavítali. Díky štědrým sponzorům, především společnosti Tesco Stores Česká republika a. s. a velkoobchodům Rappa, Kaspas, Zajac a firmě Veselka Trucks, vyhráli v plesové tombole všichni skvělé ceny a vůbec nikdo neodcházel zklamán. Sponzorsky přispělo i

Pekařství Šeděnka ze Staré Vsi nad Ondřejnicí báječnými koláči a firma Čecháček nealkoholickými nápoji. Všem, kteří se letos podíleli na spokojenosti klientů i hostů jarního společenského plesu Čtyřlístku, patří náš veliký dík.

Text a foto: **BOHDANA RYWIKOVÁ**

SLAVILI JSME MASOPUST!

Pod sluncem prozářenou „antickou oblohou“ se v úterý 17. února uskutečnil letošní Ostravský Masopust na Masarykově náměstí, kde nemohl chybět ani náš Čtyřlístek. Tentokrát v roli Bakchantovy a Dionýsovy družiny se ocitli na masopustním pódiu naši klienti – členové souboru Rytmy pod vedením paní Libuše Gajdové. Letošní masopustní rej, jehož hlavním pořadatelem bylo již posedmé Ostravské muzeum a tváří (bakchantka) etnografka Markéta Palowská a Dionýsos – Petr Jičínský z Bílého divadla (na snímku vpravo), se tentokrát nesl v antickém duchu, a jak se ukázalo, antičtí bohové

mu opravdu přáli. A to nejen hojností jídla a pití, jež na náměstí skýtali četným návštěvníkům stánky masopustního jarmarku, ale hlavně počasím, což nepochybně zařídil sám bůh Apollón...

Letošního Ostravského Masopustu se zúčastnily stovky lidí, ať již jako přímí účastníci masopustního veselí anebo v rolích prostých diváků či konzumentů nejrůznějších lahůdek, jež nabízely jarmareční stánky. Ke skvělé náladě masopustního veselí přispěly dětské folklorní soubory Hlubinka, soubor Heleny Salichové i Malá Ondřejnica, připomínající

především prastaré lidové tradice, spojené s Masopustem a přípravou na velikonoční svátky. Věčně veselá dvojice Dionýsa s Bakchem (mezi doušky piva a vína) pak korunovala břečťanovými věnci svou družinu – naše skupina Rytmy, která roztancovala nejen oba představitele bohů, ale i přihlížející Bakchantky a hlavně děti... Radost a veselí pak provázely masopustní maškarní průvod, procházející centrem Ostravy, k němuž se připojili i Muzikanti z Polanky. Tradiční zabíjení Kozla a pochovávaní basy před Ostravským muzeem v režii Bílého divadla a sboru dobrovolných hasičů z Pustkovce, uzavřelo v úterním podvečeru masopustní veselí, po němž by měl přijít čas půstu až do příchodu Velikonoc. Měli jsme radost, že jsme i letos mohli být při tom.

Text a foto: (rw) a VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Trošku unavení, ale šťastní se loučili naši klienti s letošním masopustním rejmem na Masarykově náměstí...

Dobročinnost

DRAŽBA VE PROSPĚCH ČTYŘLÍSTKU

V Clarion Congress Hotelu v Ostravě se 15. března letošního roku uskutečnil již pátý ročník reprezentačního Duhového plesu, pořádaného pro gaye, lesbičky, jejich přátele a známé. Nad akcí, která je svým charakterem ojedinelá v celé České republice, převzal záštitu hejtman Moravskoslezského kraje pan Miroslav Novák, generálním partnerem plesu se stala firma LR Health & Beauty Systems v čele s jejím majitelem, Ing. Alešem Buksou.

Několik dnů před touto událostí se na nás obrátil jeden z hlavních organizátorů plesu, pan Marek Zlý s dotazem, zda bychom nemohli věnovat několik obrázků z našich terapeutických dílen, které by mohly být nabídnuty v dražbě plesovým hostům, přičemž výtěžek dražby by byl věnován opět ve prospěch výtvarných aktivit našich klientů. Několik obrázků do dražby nabídl jak kreativní ateliér Domova na Liščině, tak ergodílna rehabilitačního oddělení.

Historicky první dobročinná dražba na Duhovém plese byla velmi úspěšná a přítomní hosté ji vydatně podpořili. Vydražilo se celkem sedm výtvarných prací, maleb a keramických obrázků. Celkový výtěžek této charitativní akce představuje částku 6.500 korun.

Pan Marek Zlý nás přišel informovat o výsledku dražby osobně a navíc jako dárek přinesl nejnovější CD nahrávku Karla Gotta s vlastnoručním věnováním umělce. Pro nás to byla zároveň příležitost k poděkování všem, kteří se touto formou podíleli na dobročinné podpoře klientů naší organizace a jejich aktivit. Všichni věří, že příští dražba, do níž snad přispějí i profesionální umělci, bude ještě úspěšnější...

(rw)

Foto autorka a archiv pana Marka Zlého

Na snímku nahoře pohled na dražební předměty pro dobročinnou dražbu na Duhovém plese.

Na snímku vlevo pan Marek Zlý s paní Mgr. Soňou Barochovou při své návštěvě Domova Barevný svět.

PODĚKOVÁNÍ „MOTALINKÁM“...

aneb Charitativní aktivita u nás ve Čtyřlístku

Milé kolegyně a kolegové, nedá mi to, abych nenapsala poděkování všem „motalinkám“ z našeho Čtyřlístku, které se nadšeně zapojily do háčkování a pletení čtverců pro děti v Africe. Možná jste zaznamenali články v Deníku anebo v časopise Rezidenční péče, a pokud ne, zde je krátké vysvětlení: Jednoho krásného lednového dne jsem objevila na netu informaci o možnosti podpory sirotků v Jižní Africe tím, co většina z nás umí – pletením či háčkováním čtverců.

Zajásala jsem, protože mé celoživotní snahy oplést svou rodinu se minuly úspěchem a já doma schovávám nespočetné množství zbytků a vln nebo v různé fázi rozpletených svetríků. To je super! Čtverec jako výsledný produkt je pro mě to pravé a navíc se zbavím nepotřebných zbytků. Protože jsem ženská ukecaná, podělila jsem se o nové poznání s ostatními přáteli nejen na své facebookové zdi, ale i na pracovišti. A některá děvčata se okamžitě zapojila. V současné době už máme dohromady více než 300 čtverců a „motáme“ dál a dál.

V Čechách tuto aktivitu nezaštiťuje žádná organizace, je to akce dobrého srdíčka dívek, žen, maminek i babiček. Podle informací, tento 'virus' postihl neskutečný počet lidí ochotných přiložit ruku k dílu. Jen do skupinky na Facebooku, kterou společně utvořily, se jich už zaregistrovalo kolem 1 700. Pletou a háčkují babičky v domovech důchodců, školáci ve školních klubech, v některých mateřských školách nosí čtverce maminky dětí, plete se v rodinných centrech, kavárnách a netuším kde ještě všude... Je to činnost nabíjející pozitivní energii, pro mnohé v této skupince dokonce funguje jako terapie. Spousta žen (hlavně starších nebo ovdovělých) na Facebook napsala, jak se cítily být opuštěné a nepotřebné a tato práce znovu nabídla určitý smysl života. "

Jsem hrdá na to, že mohu být malou součástí toho všeho a že je ještě tolik lidí, kteří i přes všechno zlé kolem nás se dokážou nadchnout pro dobrou věc, dokážou se navzájem podporovat a pomáhat si, byť se vůbec neznají. Pošlou klubička vlny přes celou republiku, přidají na poštovné i za ty, kterým to finanční situace nedovoluje, naplétají i hračky, šály, čepice, svetríky. Krásná ukázka 'zlatých českých ženských ručiček'.

V celosvětovém celku se jedná o charitativní projekt organizace Knit A Square. Tyto čtverce, jež posílají lidé z celého světa, sešívají v Africe dobrovolnice do dek pro zahřátí osiřelých nebo opuštěných dětí anebo nemocných AIDS. Můžete mrknout na stránky této organizace anebo na facebookovou skupinku Upleť nebo uháčkuj čtverec. A kdybyste se chtěli zapojit také, třeba jen symbolickým příspěvkem na poštovné nebo nepotřebnou vlnou, budeme moc rády!

VLADIMÍRA KALOČOVÁ

Domov Barevný svět

Na snímku nahoře se naše kolegyně Hana Nohelová a Gabriela Rokytová z Domova Barevný svět radují z hotového „díla“, vpravo dole: autorka článku s klientkou Pavlou Lidvinovou namotávají nová klubička vlny na budoucí čtverce pro Afriku...

=====

PŘÍBĚH S DOBRÝM KONCEM...?

Pét'a

Pét'a k nám do domova přišel před více než deseti lety. Tehdy byl svěřen do péče své babičky. Matka má zdravotní handicap (sluchovou vadu), nezvládala péči o dítě a otec se o Petříka nikdy starat nechtěl.

Pét'ova babička měla zpočátku o chlapce velký zájem, chodil pravidelně domů na víkendové pobyty či prázdniny. Postupem času však její zájem začal pomalu opadat. Pak jsme se jednoho dne dozvěděli, že celá rodina (babička s dědečkem, matkou, jejím novým partnerem a dalšími dvěma sourozenci) odcestovala do zámoří, až do daleké Kanady (jak bylo v té době populární). Na jednoho člena rodiny však při emigraci zapoměli: na „našeho“ Petříka. Bylo jim zjevně úplně jedno, co s chlapcem bude.

Řešení situace zůstalo na nás a odboru sociálně právní ochrany dětí (OSPOD) Úřadu městského obvodu Slezská Ostrava. Petříkovi bohužel musela být soudně nařízena ústavní výchova a ustanoven poručník (jímž se stal výše zmiňovaný OSPOD). Chlapec byl vřazen do registru náhradní rodinné péče, ale snaha nalézt mu novou rodinu, v níž by se mu líbilo, byla marná. Pak do našeho zařízení začala docházet nová dobrovolnice. S Pét'ou si okamžitě padli do oka, vytvořila se mezi nimi velmi silná citová vazba. Chlapec začal chodit do rodiny a zdálo se, že se nám konečně podařilo najít vhodnou pěstounku. Těšili jsme se na „happyend“. Bohužel osud tomu nepřál, a chlapec zůstal i nadále u nás.

Protože však Pét'a vždy toužil po rodině a my jsme z minulosti věděli, že někde v pěstounské péči

žije jeho mladší sestra, snažili jsme se tuto rodinu ve spolupráci s OSPOD zkontaktovat. Nakonec se ukázalo, že také sama Pét'ova sestra toužila bratra již delší dobu poznat. Tak dlouho jsme se vzájemně hledali, až jsme se našli díky Rodinné a manželské poradně v Novém Jičíně, která má v péči rodinu pěstounů. Je třeba ještě zmínit, že prvotní informaci o Petříkovi získala pěstounská rodina z Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, kde jim sdělili, že pro Petříka se vyřizuje hostitelská péče s výhledem na převzetí do péče pěstounské, k čemuž bohužel nikdy nedošlo z důvodů uvedených výše.

Tentokrát se však zdálo být všechno na dobré cestě, a proto jsme ihned kontaktovali pěstounskou rodinu Pét'ovy sestry. Rodina byla velmi vstřícná a nic už nebránilo tomu, aby se sourozenci konečně setkali. Poprvé se viděli loni v srpnu, po dlouhých více než deseti letech a náš domov z toho měl opravdu velikou radost. Vzájemné setkání bylo velmi dojemné, i když zpočátku samozřejmě také trochu nesmělé, ale netrvalo dlouho a oba sourozenci byli spolu v živém hovoru.

Jak jsme všichni doufali, nebyla tato návštěva první a poslední. V současné době již chlapec navštěvuje rodinu pěstounů, jezdí k nim na víkendové pobyty, trávil u nich také část vánočních svátků. Zkrátka a dobře, Pét'a si pomalu hledá cestu ke své sestře a její pěstounské rodině. Možná to bude jednou i jeho rodina. Kdo ví...?

LENKA MUSILOVÁ a JANA VEJLUPKOVÁ
Domov Beruška

ČTYŘLÍSTEK NA CESTÁCH

MUZEUM TATRY JAKO ATRAKTIVNÍ CÍL

■ Na poslední lednovou sobotu jsme si s našimi klientkami z Domova Barevný svět - Blankou Kvapilovou, Lenkou Jílkovou, Maruškou Bouzkovou a Ludmilou Zvonkovou v doprovodu zaměstnankyň Jitky Šefránkové, Jitky Smělíkové, Jany Fečíkové a Lenky Kožurikové, naplánovaly výlet do Kopřivnice, abychom si zpříjemnily jeden zimní den prohlídkou zdejšího Technického muzea Tatry Kopřivnice.

Zajímavé expozice, dokumentující historii a vývoj slavných vozů značky Tatra, tvoří nejen vystavené osobní, nákladní a závodní vozy, ale také nejroztodivnější vynálezy, mezi

něž patří třeba i prototyp motorových saní anebo osmiválcový tankový motor. Mezi vystavenými

historickými automobily jsme našly i zdejší jedinečný skvost: automobil Präsident – první automobil vyrobený v tehdejší Rakousko-Uhersku.

Tolik nových zážitků nás trochu vyčerpalo, a tak jsme se rozhodly navštívit zdejší cukrárnu, abychom se podělily o čerstvé dojmy u šálku caffè latté a výtečných zákusků ze zdejší nabídky. Majitel cukrárny k nám byl tak pozorný, že nás dokonce ještě pozval i na kopeček domácí zmrzliny, který byl pro nás nečekaným příjemným překvapením navíc, za které jsme rády poděkovaly.

Ještě ve vlaku cestou domů jsme vzpomínaly, co všechno se nám v Kopřivnici líbilo a jak nám den rychle utekl. Přivezly jsme si spoustu nových zážitků, které nezkalilo ani studené zimní počasí s nepříjemným náledím. Už se moc těšíme, až se zase vypravíme za nějakým dalším dobrodružstvím...

Text a foto: **JITKA ŠEFRÁNKOVÁ**
Domov Barevný svět

■ V pátek 2. dubna si vybrali jako cíl svého výletu město Kopřivnici a zdejší Technické muzeum Tatry Kopřivnice také klienti Domova se zvláštním režimem Hladnovská. Tentokrát už je doprovázelo vskutku aprílové počasí, plné nečekaných nálad a změn - od svitu sluníčka až po sněžení. Ale vůbec nikomu to nevadilo. Všichni měli radost z příjemné změny a už cestou autobusem si společně zpívali a povídali o cíli své cesty: muzeu automobilů Tatra, na které se velmi těšili. V Kopřivnici vedly jejich první kroky samozřejmě rovnou do muzea. Všichni klienti byli nadšení z vystavených vozů, nakoupili si upomínkové předměty a také přibrali informační letáčky na památku. Muzeum Tatry však nebylo jedinou pamětihodností ve městě, a tak jsme se vydali ještě do zdejšího Lašského muzea, které nabízí řadu zajímavých expozic, věnovaných jednak tradici zdejší výroby hliněného zboží, ale především také slavným kopřivnickým rodákům, mezi něž patří vynikající český malíř a ilustrátor Zdeněk Burian nebo slavný cestovatel Emil Hanzelka. Však to byl také on, kdo stál u zrodu tohoto muzea a položil základ jeho sbírek, neboť muzeu věnoval velkou část své osobní sbírky a utvářel také jednotlivé expozice. Velmi se nám líbily nádherné ukázky výrobků někdejší kopřivnické továrny na keramické zboží, které se podařilo uchovat do současnosti, i když továrna už dávno zanikla a také nás zaujaly obrazy, kresby a ilustrace malíře Zdeňka Buriana.

Po prohlídce obou muzeí jsme se cítili trochu unavení, a tak se stala naším dalším cílem místní restaurace, abychom si dali něco dobrého k snědku. Cestou z Kopřivnice jsme se ještě zastavili v motorestu U Hanky v Bravanticích, kde jsme se osvěžili výbornou kávou a zákuskem a potom jsme vyjeli vstříc další zajímavé zastávce: rodné obci slavného českého historika Františka Palackého – Hodslavicím. Prohlédli jsme si také místní dřevěný kostelík sv. Ondřeje, který je vůbec nejstarší památkou v obci. Ale to už se čas nacyloval k večeru, a tak jsme se honem vydali na cestu domů. V autobuse jsme probírali zážitky uplynulého dne a prohlíželi si upomínkové předměty, které jsme si sebou vezli. Výlet se nám všem moc líbil a těšíme se, až se zase někdy příště vydáme na cesty...!

TEREZA VOTOČKOVÁ

Domov se zvláštním režimem

Na snímku nahoře: paní Emilka Balážová, skvělý řidič i průvodce pan Ivan Marhula, Vítek Maňásek a vedoucí oddělení sociální péče Tereza Votočková v Muzeu Tatry, vlevo skupinka našich výletníků v Hodslavicích...

~~~~~

MŮJ ZÁŽITEK Z MARLENKY...

Na odpoledne 11. února jsem se opravdu moc těšila. Jela jsem totiž na exkurzi do Marlenky a z internetu, který používám v pracovním paní vychovatelky Dášy Drobíkové, už jsem věděla, co všechno se tam vyrábí. Nebylo to vůbec daleko a byla jsem ráda, že nás kamarádi z Třebovic na volná místa v autobusu pozvali. V novém zákaznickém centru nás přivítal pan průvodce. Měl velmi příjemný hlas, a když nám povídal o historii výroby perníkových zákusků Marlenka, už se mi sbíhaly sliny. Představovala jsem si spleené pláty těsta medem, sypané oříšky a cítila sladkou vůni dobrot. Bodejť by ne, když byly nedaleko na pultu na talířích nachystané přímo pro nás! A ještě jsme k nim dostali vonící kávu se smetanou, cukrem. To jsme si s Janou pochutnaly! Posilnění jsme se vydali po dvaceti schodech do patra, kde jsme při procházení dlouhou chodbou poslouchali výklad průvodce o provozu továrny, na něž jsme se dívali hrubými skly dolů do přízemí. Když jsem něčemu nerozuměla, klidně jsem se zeptala. Bylo pro mě zajímavé třeba to, že u pečení tady pracují i muži. Před návratem zpátky do Ostravy jsem si koupila zákusek v krabičce a už jsem myslela na to, jak budu telefonovat mamce, že se mi tenhle výlet opravdu moc líbil.

RENÁTA DUDKOVÁ

Domov Barevný svět (rodinné bydlení)

Foto: DAGMAR DROBÍKOVÁ

Na snímku: zprava autorka článku se svou kamarádkou z Domova Barevný svět, Pavlou Lidvinovou před továrnou Marlenka.

U NÁS DOMA

TRANSFORMACE rovná se ZMĚNA. Tato slova slyšíme z každé strany. Tento proces se dotýká nás, zaměstnanců, a ve velké míře i našich uživatelů. Nejsou to nové pojmy, ale teď velice aktuální, prostě BOOM. A tak se také snažíme držet krok s dobou...

S klienty prvního patra Domova Barevný svět jsme navštívili Santé – centrum ambulantních a pobytových sociálních služeb v Havířově, kde měli nedávno Den otevřených dveří. Podívali jsme se, jak se bydlí u nich v chráněném bydlení a jak klienti havířovského Santé tráví svůj čas v Mikadu – denním stacionáři pro dospělé.

Pro naše uživatele nic z toho, co viděli a slyšeli, nebylo cizí. Ve svých domácnostech v Domově Barevný svět s pomocí zaměstnanců také dbají na pořádek, zkoušejí si připravovat něco „na zub“ a také pomáhají v rámci svých sil a možností s vyzdobou svých pokojů i společných prostor, jezdí městskou hromadnou dopravou na nákupy,

do divadel nebo do kin, ke svým výletům za poznáním využívají služeb ODIS apod. Zkrátka a dobře, když to shrnu, děláme všechno pro to, abychom naše klienty „nepřečovávali“, ale učili je větší samostatnosti, což je také jeden z cílů transformace.

Přeji Vám všem nádherné jaro, které „... je krásné pro toho, kdo zažil dlouhou zimu.“ (Bjørnstjerne Martinius Bjørnson)

Text a foto: **JITKA ŠEFRÁNKOVÁ**
Domov Barevný svět

Ad foto: Co se u nás doma uvaří, to se také sní...

Třebovický „kurz vaření“

Klienti stacionáře Třebovice se intenzivně připravují na přechod do nové služby Chráněné bydlení Třebovice. Jednou z oblastí přípravy k samostatnému zvládnutí chodu domácnosti je stravování. V únoru jsme proto zahájili kurz vaření pro sedm klientů, který je zaměřen na přípravu teplých hlavních jídel. Iniciátorem a zároveň lektorem kurzu vaření je vedoucí kuchařka Stacionáře, paní Anna Lištvánová.

Před zahájením kurzu uskutečnila paní Anička besedu s klienty a pracovníky, na níž jim objasnila, jak bude kurz probíhat, a jak je třeba dovybavit kuchyňku. Představila nám kuchařku s pracovními postupy pro přípravu kompletních obědových menu, kterou pro nás pro tento účel sama vytvořila. Od 2. února letošního roku, kdy jsme s kurzem začali a uvařili již šest kompletních menu, vidíme u klientů velké nadšení. O vaření mluví jen v superlativech, dokonce si berou recepty domů a zkouší podle nich vařit s rodiči. Klienti si potraviny sami nakupují, někteří už si dokonce dokáží potraviny v obchodě sami vyhledat, zvážit a zkontrolovat například čerstvost ovoce a zeleniny. Jsou na sebe náležitě hrdí, dokáží navzájem spolupracovat a sami si tvoří pracovní týmy.

První etapu uvaření šesti jídel už mají úspěšně za sebou, avšak ještě jednou si ji zopakují, aby získali potřebnou jistotu. Pak se začne s druhou etapou vaření, která bude obsahovat menu, jež si tentokrát sestaví klienti sami podle vlastního výběru. Paní Anička Lištvanová jim k tomu zpracovává receptury a přidává je do naší společné kuchařky.

Pracovníci a klienti dnes vnímají náš stravovací provoz zcela jinak. Už to nejsou jen „paní v bílém“ za výdejním okénkem, ale teď jsme všichni opravdu jedna velká parta! Za to, že se do toho naše Anička pustila, i když nemusela, jí patří velké díky a obdiv!

Text a foto:
JANA HONOVÁ
Stacionář
Třebovice

*Jak je vidět
na snímcích
na
předcházející
i na této
straně,
plánování,
vaření i jídlo
samotné
přinášejí
klientům
Stacionáře
Třebovic
opravu
potěšení...*

Nakonec si samozřejmě všichni pochutnají nejlépe na tom, co si sami uvaří...

KULTURA

DVĚ ROČNÍ OBDOBÍ, DVĚ AUTORKY VE FOTOGALERII ČTYŘLÍSTKU:

Síla okamžiku Vladimíry Kaločové

Fotogalerii Čtyřlístku v prostorách správy organizace, oživily hned z kraje letošního roku dvě zajímavé výstavy. Tou první překvapila své kolegyně a kolegy vychovatelka Domova Barevný svět Vladimíra Kaločová, která svou výstavní kolekci pořídila obyčejným kompaktním fotoaparátem a v některých případech i mobilem, který je vždy po ruce a tak dokáže zachytit i neopakovatelné momenty. Její snímky, jež vystavila pod souhrnným názvem „Síla okamžiku“, vznikaly zcela spontánně během loňského roku.

„Necítím se být fotografem, ale faktem je, že mě baví zvěčňovat některé neopakovatelné situace. Nejraději pozoruji přírodu, která má takové množství 'tváří', že nás nikdy neomrzí. Mraky, oblaka a pod nimi zeleň – co víc si může člověk přát? Příroda je pro mě oázou klidu, zdrojem optimismu, tepla anebo naopak nálady pochmurné a tajuplné... To vše naše mysl vnímá, a když se zastavíme a necháme na sebe působit kouzlo přírody, pocítíme sílu okamžiku...“ Přiblížila okolnosti vzniku svých snímků jejich autorka, Vladimíra Kaločová.

Ve své fotografické kolekci zachytila nejen hru světla a stínů, podivuhodné tvary oblak i rozmarů zimního počasí, ale také krásná místa našeho kraje, k nimž má zvlášť blízko: oblast Šeráku v Jeseníkách, okolí řeky Opavice a nechyběly ani impresie, zachycené z oken obyčejného městského činžáku v Ostravě-Porubě anebo ze zahrady její chalupy nedaleko Linhartov...

Jaro objektivem Hany Jandlové

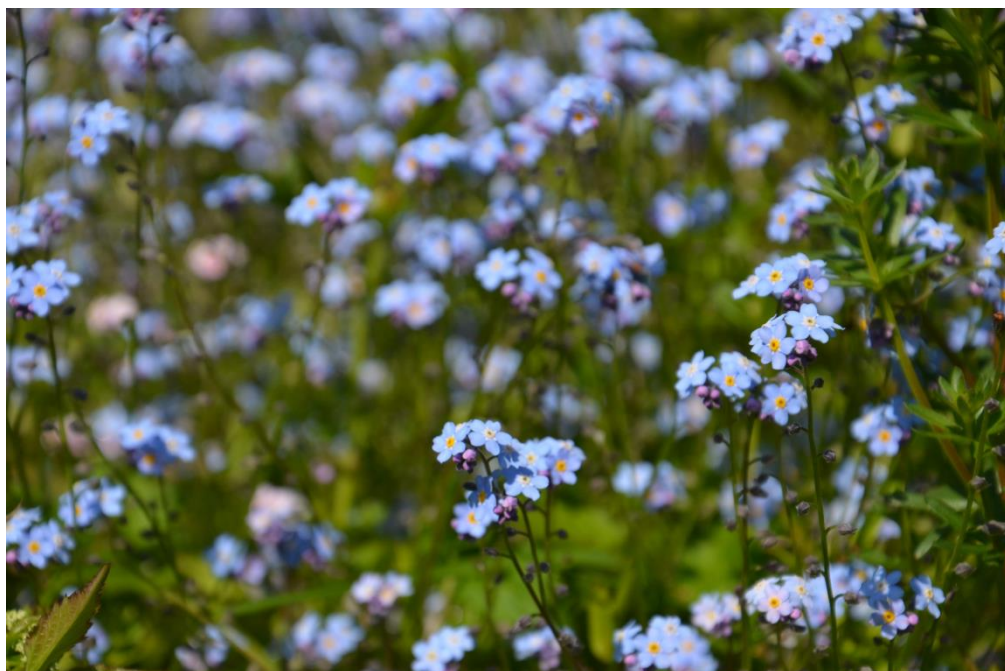

Druhá letošní výstava ve Fotogalerii Čtyřlístku je věnována jednomu z nejkrásnějších období roku – jaru. Jaro jako téma si zvolila ergoterapeutka rehabilitačního oddělení Čtyřlístku, paní Hana Jandlová, pro niž představuje příroda ve svých nikdy nekončících proměnách, barevnosti a rozmanitosti tvarů nekonečný zdroj fotografické inspirace.

Před časem si pořídila digitální zrcadlovku značky Nikon a propadla kouzlu fotografování. Samozřejmě, mezi nejčastější objekty jejího fotografického zájmu patří rodina a všední i sváteční rodinné události. Ráda se však také toulá přírodou a jejím neodmyslitelným společníkem je při tom fotoaparát. Paní Hanu zajímají přírodní detaily, ať

již ze světa flóry nebo fauny. V okamžiku, kdy se ocitá ve volné krajině, stává se z ní vnímavý pozorovatel všeho, co se v přírodě odehrává. Objektiv svého fotoaparátu zaměřuje na zajímavé detaily a pokouší se tak odhalovat skrytou krásu zdánlivě všedních přírodních dějů: rozpuk prvních jarních pupenů, hru barev rozkvetlých lesních mýtin, křehkou krásu hmyzu nebo okamžik přiletu prvních čápů... Vystavená fotografická kolekce vznikala na jaře loňského roku při toulkách paní Hany Jandlové krajinou Valašska kolem Karolinky a na Frýdecko-Místecku. K vidění v naší fotogalerii bude až do konce května letošního roku.

(rw)

JARNÍ VÝSTAVY ČTYŘLÍSTKU

Na první pohled by se zdálo, že naše tradiční jarní prodejní výstavy jsou pokaždé stejné, ale opak je pravdou. Také letos jsme uspořádali tři jarní prodejní výstavy originálních rukodělných prací našich klientů – v Domově Barevný svět, na Krajském úřadu Moravskoslezského kraje a na ostravské radnici. Práce našich klientů z Domova Barevný svět a ergodilny rehabilitačního oddělení, Domova na Liščině, Centra pracovní činnosti a Stacionáře Třebovice mají tradičně velký úspěch. Snad největší právě na Krajském úřadu Moravskoslezského kraje, kde jsou nápadité užité i dekorativní předměty z keramiky, textilu, proutí, papíru a mnoha dalších materiálů, nabízené našimi prodejci vždy očekávány s obrovským

zájmem. Výjimkou nebyl ani letošní rok, kdy se zaměstnanci i návštěvníci úřadu doslova předháněli, kdo přijde dřív, aby si stihl vybrat ze široké nabídky. Prodejních výstav na krajském úřadu se účastní kromě Čtyřlístku i další organizace sociálních služeb z celého kraje a konkurence je opravdu velká. Jsme rádi, že jsme se v ní ani letos neztratili a že velikonoční výrobky, jež jsme na letošních jarních výstavách prezentovali, určitě udělají radost všem, kteří si je zakoupili, i těm, kteří je vytvořili...

Text a foto: (rw)

Na snímku: *Stánek Stacionáře Třebovice na prodejní výstavě Čtyřlístku na Krajském úřadu Moravskoslezského kraje*

WESTERNOVÝ DEN NA LIŠČINĚ

Netradiční odpoledne plné indiánů a kovbojů, připravili 30. ledna zaměstnanci Domova na Liščině pro klienty ze skupiny S5. Původní zpříjemnění jednoho lednového odpoledne v duchu indiánských a kovbojských tradic nakonec vyústilo ve velkolepou akci. Klienti i zaměstnanci se rozdělili do dvou skupin. Někteří představovali zástupce indiánského kmene a druzí - v kloboucích s koltem za pasem - kovboje. Nechybělo tradiční indiánské pomalování a náčelnické čelenky.

Díky vstřícnosti pracovníků z Muzikoterapie jsme si mohli zapůjčit šamanské bubny, paličky, rumba koule, tamburínu a spoustu dalších hudebních nástrojů. O dobrou náladu nebyla nouze a pod vedením pracovníka Jirky Gregera se zanedlouho linulo celým zařízením hudební veledílo.

Netrvalo dlouho a zvuk bubnů přilákal pracovníky a uživatele z jiných skupin. Ti neodolali a přidali se k zábavě pomocí lžiček, pokliček a jiných předmětů, které jim v tu chvíli přišly pod ruku. Podmanivé zvuky bubnů a zpěv tak zvedly náladu nám všem. Spokojenost a úsměv na tvářích našich klientů byla pro nás, pracovníky, tou největší odměnou.

Text a foto: **VLADISLAVA STRAKOŠOVÁ, KATEŘINA ŠTORKOVÁ, RENATA ŠUMKOVÁ a JIŘÍ GREGER**
Domov na Liščině

Nenechte si ujít:

KDO JSME A CO VŠECHNO UMÍME V GALERII U CHEMIKŮ

V Galerii U chemiků – výstavní síni Střední průmyslové školy chemické Akademie Heyrovského a gymnázia v Ostravě–Zábřehu byl zahájen již patnáctý ročník tradiční výstavy výtvarných prací klientů Čtyřlístku, kteří se touto formou mezi studenty školy pravidelně vrací. Letošní kolekci vystavených prací tvoří malby a kresby, jež vznikly v kreativním ateliéru Domova na Liščině a v ergodlně rehabilitačního oddělení Domova Barevný svět. Inspirací byla autorům jednotlivých výtvarných děl především volná příroda i vlastní bohatá fantazie. Výstava v Galerii U chemiků potrvá až do konce května letošního roku, tak si ji také nenechte ujít!

(rw)

SPORT

Naše reportáž:

PODRUHÉ NA „MONOSKI“

V loňském roce poprvé uspořádalo centrum APA při Fakultě tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci ve třech různých ski-areálech po celé České republice unikátní sportovně-rekreační akce s názvem „Dny na monoski“. Monoski je kompenzační pomůcka určená především lidem trpícím tzv. paraplegií

(postžení dolních končetin). Mezi základní části monoski patří speciální sedačka s tzv. skořepinou, která je spojená s vázáním jedné lyže spolu s odpruženým a odtlumeným mechanismem a také stabilizátory, sloužící především pro zajištění potřebné rovnováhy při samotném pohybu.

instruktorem celkem zdatně. Skončili jsme unavení, ale spokojeni s výkonem. Nutno podotknout, že nahoru naši klienti nejedli vlekem, ale poctivě do půlky sjezdovky šlapali.

Myslím, že tento zážitek opravdu stál za to a ještě jednou velké díky organizátorům akce za příjemně prožité chvíle. Budeme se opět těšit na příští rok.

Text a foto: **VLADIMÍRA KALOČOVÁ**
Domov Barevný svět

Snímky na přecházející straně zachycují Petru Hamroziovou a Jirku Válka s instruktory na svahu ski-areálu Rališka a jejich první zkušenosti při jízdě na klasických lyžích. Zprava Pepa Žaloudík, který naopak poprvé okusil jízdu na monoski...

ZE ŽIVOTA ORGANIZACE

Úvaha nad anketou

V prvních měsících letošního roku uspořádal odbor sociálních věcí, zdravotnictví a vzdělanosti města Ostravy dotazníkové šetření ve všech zařízeních naší organizace. Rád bych na tomto místě shrnul výsledky šetření a srovnal je se závěry podobné ankety, jež se u nás uskutečnila v loňském roce.

Celkem se do dotazníkového šetření ze strany zaměstnanců organizace zúčastnilo 112 respondentů, což je pouhých 37 procent zaměstnanců všech devíti oslovených zařízení organizace. Více než padesátiprocentní zájem o anketu projevili zaměstnanci pěti zařízení Čtyřlístku: Podporovaného samostatného bydlení (100 procent), Chráněného bydlení Martinovská a Chráněného bydlení Thomayerova (75 a 86 procent), Domova se zvláštním režimem Hladnovská (74 procent) a Stacionáře Třebovice (57 procent). Zaměstnanci Centra pracovní činnosti (27 procent) a Domova Barevný svět (28 procent) projevili letos o anketu velice malý zájem. Oproti loňsku je to výrazný posun směrem dolů u těchto zařízení, jestliže se v Domově Barevný svět loni do ankety zapojilo 46 procent zaměstnanců a v Centru pracovní činnosti dokonce 78 procent pracovníků. Ve srovnání s loňskem poklesl celkový počet respondentů o sedm procentních bodů. Důvod nezájmu o toto dotazníkové šetření ze strany zaměstnanců neznáme, ale je možné, že někteří z nich mohou mít pocit, že podobná šetření k ničemu nevedou a jejich připomínky nic nezmění...

Vybral jsem statistiku tří otázek, které reagují na to rozhodující: mezilidské vztahy a informovanost. První takto zaměřená otázka zněla: „**Jak hodnotíte atmosféru a mezilidské vztahy na pracovišti?**“

Jako velmi dobré je označilo celkem 28 procent respondentů ze všech zařízení, z toho 100 procent zaměstnanců Podporovaného samostatného bydlení, 83 procent účastníků šetření z obou našich chráněných bydlení, 36 procent z Domova se zvláštním režimem Hladnovská, 46 procent odpovědí z Domova Beruška, 38 procent z Domova na Liščině a 5 procent z Domova Barevný svět. Jako dobrou považuje atmosféru a mezilidské

vztahy na pracovišti celkem 54 účastníků šetření, z toho představují 17 procent odpovědi z našich chráněných bydlení, 100 procent odpovědi z Centra pracovní činnosti, 64 procent z Domova se zvláštním režimem Hladnovská, 54 procent z Domova Beruška, 50 procent z Domova na Liščině, 67 procent z Domova Barevný svět a 46 procent respondentů ze Stacionáře Třebovice. Záporně na uvedenou otázku odpovědělo pouze 20 dotázaných ze všech, což je 18 procent všech respondentů, přičemž záporné odpovědi se týkaly tří zařízení: Domova na Liščině (12 procent), Domova Barevný svět (28 procent) a Stacionáře Třebovice (54 procent).

Další otázka tohoto zaměření zněla: „**Myslíte si, že je ve Vaší službě nějaký problém, o kterém se nemluví?**“ Kladně odpovědělo celkem 25 zaměstnanců (23 procent respondentů), přičemž odpovědělo 17 procent účastníků šetření z Chráněného bydlení Martinovská, 9 procent z Domova Beruška, 6 procent z Domova na Liščině, 49 procent z Domova Barevný svět a 33 procent ze Stacionáře Třebovice. Záporně na uvedenou otázku odpovědělo celkem 45 zaměstnanců všech zařízení (tj. 42 procent respondentů), z toho tento názor sdílelo 50 procent odpovědí z Podporovaného samostatného bydlení a Chráněného bydlení Thomayerova, 83 procent z Chráněného bydlení Martinovská, 67 procent z Centra pracovní činnosti, 79 procent z Domova se zvláštním režimem Hladnovská, 33 procent z Domova Beruška, 69 procent z Domova na Liščině, 11 procent z Domova Barevný svět a 33 procent ze Stacionáře Třebovice. Odpověď „Nevím“ na tuto otázku zvolilo celkem 38 zaměstnanců, tj. 35 procent všech zaslaných odpovědí.

Míry ztotožnění se s úrovní poskytovaných služeb v naší organizaci, se týkala otázka „Doporučili byste Vaši službu svým příbuzným nebo známým?“ Odpovědělo na ni celkem 103 zaměstnanců, což je 100 procent účastníků šetření. Bezvýhradně „Ano“ uvedlo v odpovědi sto procent respondentů z Podporovaného samostatného bydlení, z obou chráněných bydlení a z Centra pracovní činnosti, 86 procent odpovídajících z Domova se zvláštním režimem Hladnovská, 92 procent z Domova Beruška, 72 procent z Domova na Liščině, 75 procent ze Stacionáře Třebovice a pouhých 39 procent odpovídajících z Domova Barevný svět. Na druhé straně by svoji službu rozhodně nedoporučilo 17 procent respondentů z Domova na Liščině, 19 procent z Domova Barevný svět a 8 procent ze Stacionáře Třebovice. Jednoznačně nedokázalo odpovědět celkem 24 zaměstnanců, což je 23 procent všech respondentů.

Při srovnání s loňským rokem je počet dotázaných, nespokojených se vztahy na pracovišti, shodný. Největší nespokojenost vyjádřili zaměstnanci Stacionáře Třebovice (v loňském roce ani jeden respondent), což nepochybně vzbuzuje potřebu zjistit, zda je situace v zařízení skutečně nepříznivá anebo část zaměstnanců nechce

akceptovat změny, které transformace ve vztahu ke klientům přináší. Počet nespokojených zaměstnanců Domova Barevný svět je shodný s loňským rokem. V opačném postavení jsou Domov Beruška a Domov se zvláštním režimem Hladnovská - pobytová zařízení, kde ani jeden zaměstnanec nehodnotí atmosféru jako špatnou.

To, že jsou v některých zařízeních problémy, o nichž se však nehovoří, si myslí téměř polovina respondentů z Domova Barevný svět, což je v celkovém počtu získaných odpovědí sice pouhých 18 zaměstnanců, ale i ten má vypovídací hodnotu. Před krátkou dobou jsem absolvoval celkem osm setkání s pracovníky v sociálních službách (PSS) jednotlivých pater Domova Barevný svět a musím říci, že tito zaměstnanci takové problémy vidí. Transformační proces se nejvíc dotýká Domova Barevný svět. Připravované velké změny jsou pro nás všechny novou záležitostí, jsme v tomto směru intenzivně vzdělávání, získáváme nové zkušenosti, ale práci musíme odvést sami. V takové situaci je obzvlášť třeba, aby vedoucí zaměstnanci opravdu spolupracovali se svými podřízenými, aby fungoval přenos informací a týmová spolupráce. V Domově Barevný svět se odvedl obrovský kus práce, řada

věcí se pozitivně změnila. Stále však existují zbytečné problémy, jež snižují dobré výsledky, lidé pak ztrácejí chuť do práce, vznikají zbytečné konflikty a zaměstnanci jsou nervózní, což se může přenášet i na klienty.

V čem tedy spočívají hlavní problémy podle názorů pracovníků v sociálních službách v Domově Barevný svět?

- Transformační tým, který zde vznikl, udělal velký kus práce. V některých ohledech se však poněkud izoloval od pracovníků v sociálních službách, nepředával jim veškeré potřebné informace, nezapojil je do přípravných prací, týkajících se skladby uživatelů a personálních sestav jednotlivých rodinek. Všichni vedoucí neznají perfektně všechny uživatele, nedá se vycházet z minulosti, protože osobní situace uživatelů se mění. Navíc někteří vedoucí vycházejí málo do „provozu“ a tráví většinu času v kanceláři.
- Pracovníci v sociálních službách mají obavu, že pozice vedoucích v transformačním týmu nejsou vyrovnané, někteří „převálcují“ jiné díky svým větším zkušenostem, osobnostním vlastnostem i délkou praxe v Domově Barevný svět.
- Pracovníci v sociálních službách souhlasí s vytvářením smíšených rodinek (muži, ženy), ale ne za každou cenu. V některých případech by to mohlo způsobit velké problémy.

S poznatky z jednotlivých schůzek s pracovníky v sociálních službách jsem seznámil poradu vedení Domova Barevný svět. Dobré je, že v pěti službách neodpověděl žádný účastník anket, že by své zařízení nedoporučil jako službu, kterou by využili příbuzní nebo známí. Celkově by ji nedoporučilo pouze 9 respondentů. Zajímavé také je, že i ve Stacionáři Třebovice, kde byla vyslovena nespokojenost s mezilidskými vztahy, pouze jediná pracovnice v sociálních službách by zařízení nedoporučila. Pravděpodobně vycházejí zaměstnanci z toho, že i když vztahy mezi spolupracovníky nejsou podle představ některých z

nich, nemá to dopad na uživatele a služba je poskytována kvalitně.

Obecně lze shrnout, že transformace „hýbe“ Čtyřlístkem. Zejména v těch zařízeních, jichž se změny nejvíce dotýkají, což je především Domov Barevný svět a Domov na Liščině. Důležité je vzdělávání a zejména exkurze a stáže

v organizacích, které již transformací prošly anebo jí procházejí. Naši zaměstnanci zjišťují, že mnohé věci pro ně dosud nepředstavitelné, fungují velice dobře. V jiných zařízeních si také uvědomí, že některé věci dělají „doma“ líp a mají pro svou práci lepší podmínky.

Důležité je, aby lidé měli dostatek informací a měli možnost „mluvit“ do toho, co se v organizaci, zejména v jejich zařízení, děje. Názory zaměstnanců jsou rozdílné, mnohdy protichůdné, takže ani není možné vyhovět všem a uplatnit všechny připomínky. Zaměstnanci však musejí vědět, že mají právo se vyjádřit, a je na vedoucím, jak rozhodne. To je jeho povinnost i právo. Měl by také umět lidem vysvětlit, proč rozhodl právě tak, jak rozhodl. Mám tím na mysli především zásadní věci, neboť vedoucí samozřejmě nemůže zdůvodňovat každé své rozhodnutí. Zaměstnanci by také měli mít jistotu, že když vysloví svůj názor, jenž se liší od názoru vedoucího, nebude to pro ně znamenat nějaké problémy. Pokud by tomu tak nebylo, takový vedoucí by v žádném případě neměl být v této pozici.

Vzhledem k tomu, že se průzkumu zúčastnila zhruba třetina všech zaměstnanců, nejsou výsledky šetření zcela objektivní. Ale přineslo mnoho informací, s nimiž musíme pracovat. Je vidět, že někde stačí malá obměna personálu a atmosféra na pracovišti se výrazně změní. Záleží na tom, jak silné jsou to osobnosti a s jakými úmysly nastupují. Někdy i jeden „nepříjemný“ člověk dokáže rozložit celý kolektiv.

Většina našich zaměstnanců souhlasí se změnami, ale musejí být „rozumné“. Jinými slovy to znamená, že je třeba vidět rozdíly mezi klienty, a podle toho jim připravit nové podmínky. V tomto směru dochází nejčastěji k nedorozuměním s některými externími poradci, kteří uplatňují principy transformace jednotně pro všechny, bez rozdílu.

Poděkování patří všem zaměstnancům, kteří svůj názor vyjádřili s úmyslem, aby se situace na pracovišti zlepšila.

SVATOPLUK ANIOL

ředitel organizace

Ilustrační foto: JITKA ŠEFRÁNKOVÁ
a BOHDANA RYWIKOVÁ

Odborové vzdělávání pokračuje...

V zasedací místnosti sídla naší organizace v Ostravě-Muglinově se ve středu 14. ledna uskutečnil seminář JUDr. Dominika Brůhy na téma „Úvod do sociálního dialogu a kolektivního vyjednávání“. Jako jeden z mnoha byl součástí projektu financovaného z prostředků Evropských sociálních fondů prostřednictvím operačního systému Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu.

O účast projevil zájem odboráři z celého kraje. Na semináři se hovořilo o významu Kolektivní smlouvy pro zaměstnance. Byli jsme upozorněni na to, co vše má obsahovat a poradili jsme si také, jak vyjednávat. Zaujalo mě přednesené konkrétní rozhodnutí ústavního soudu ve sporu mezi zaměstnancem a jeho zaměstnavatelem, kdy zaměstnanci nebyla uznána a proplacena přesčasová práce, která mu byla nařízena v roce 2012. Spor za pomoci právníka zaměstnanec vyhrál. A protože byl členem odborové organizace, náklady nehradil. Hodně ze života byly dotazy přítomných z oblasti pracovního právní, na které JUDr. Dominik Brůha ihned odpovídal. Naše odborová organizace ještě v té době neměla podepsanou Kolektivní smlouvu. Seminář nám napověděl, zda je kvalitně vypracována a umožnil živou diskusi a výměnu názorů všech účastníků, kteří pracují v sociálních službách.

Seminář byl velmi přínosný, splnil naše očekávání. Velmi kladný ohlas byl také na vystoupení regionální pracovnice Mirky Drobnej, která vysvětlila mnohá úskalí práce odborové organizace. Při jednání se zaměstnavateli nám informace určitě pomohou. Děkujeme za možnost, že jsme mohli u nás seminář uspořádat a ve vestibulu haly ukázat klipy z činností s našimi klienty. Mnozí se vrátí na dny otevřených dveří.

DAGMAR DROBÍKOVÁ
předsedkyně

Krajské odborové rady Moravskoslezského kraje
a předsedkyně odborové organizace Čtyřlístku Ostrava

Ad foto na předcházející straně JUDr. Dominik Brůha na semináři pro odboráře z našeho kraje. Na snímku vlevo účastníci semináře dr. Brůhy, který se uskutečnil v naší organizaci.

Významná životní jubilea našich zaměstnanců

V nadcházejícím čtvrtletí oslaví významná životní jubilea deset našich zaměstnankyň. Významné kulatiny slaví v dubnu paní **Zdeňka Sklenářová** z Domova na Liščině, v květnu pak paní **Jiřina Šimíková** z Domova Barevný svět a v červnu paní **Jarmila Navrátilová** z Domova Beruška a paní **Věra Jankovichová** z Domova Barevný svět. Půlkulaté narozeniny oslaví v květnu paní **Hana Orlovská** z Domova na Liščině a v červnu paní **Dagmar Špačková** ze stravovacího provozu Domova Barevný svět. A další významné kulatiny slaví v dubnu paní **Dagmar Řeháková** z Domova Barevný svět, paní **Ivana Horáková** z Domova Beruška a její kolegyně z Domova Barevný svět paní **Vlasta Bracháčková** a paní **Jana Mejstříková** z Domova na Liščině. Všem jubilantkám upřímně blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdraví, optimismu a životního elánu. Alespoň symbolicky posíláme našim oslavencům také malou kytičku...

NOVÍ ZAMĚSTNANCI MEZI NÁMI

V prvním čtvrtletí letošního roku nastoupilo do naší organizace celkem deset nových zaměstnanců. V lednu posílily řady pracovníků Domova Barevný svět jako pracovnice v sociálních službách paní **Mgr. Michaela Lesňáková** a paní **Bc. Monika Mochová** a v Domově na Liščině nastoupila jako nová pracovnice v sociálních službách také paní **Vladislava Strakošová** a ve Stacionáři Třebovice paní **Marta Kopidolová**. Na správu organizace nastoupily nově v lednu a v únoru paní **Lenka Petrášová** jako nová účetní ekonomického útvaru a paní **Bc. Jarmila Králová** jako referentka personálního útvaru. V únoru pak nastoupili tři noví kuchaři do Domova na Liščině a Domova Beruška – paní **Světlana Kotasová**, pan **Tomáš Gulčík** a paní **Libuše Kalinová**. Od února také pracuje jako nová pracovnice v sociálních službách v Domově Barevný svět paní **BcA. Veronika Stříbrná**. Všem novým kolegyním a kolegům přejeme hodně úspěchů a radosti v každodenní práci.

Redakce

*Příjemné jarní dny přeje
všem našim čtenářům redakce časopisu
ZRCADLO*

Fotografie: Hana Jandlová

ZRCADLO – čtvrtletník pro interní potřeby Čtyřlístku – centra pro osoby se zdravotním postižením Ostrava.

Vydavatel: Čtyřlístek – centrum pro osoby se zdravotním postižením Ostrava, příspěvková organizace. **Adresa**

redakce: Hladnovská 751/119, 712 00 Ostrava – Muglinov. Tel.: 596 223 201, 596 223 205, e-mail:

sekretariat@ctyrlistekostrava.cz, prmanazer@ctyrlistekostrava.cz. Číslo 1., ročník VIII. Náklad: 40 kusů.

Neprodejně. **Zodpovědný redaktor:** Mgr. Bohdana Rywиковá. **Redakční rada:** PhDr. Svatopluk Aniol, Ing. Lucie

Blahutová, Miluše Bystroňová, Bc. Lukáš Křupala. Příští číslo vyjde v červnu 2015. **Časopis Zrcadlo v tištěné**

podobě nelze šířit mimo jednotlivá zařízení vydavatele, pořizovat kopie časopisu nebo jej předávat jiným osobám mimo vydavatelskou organizaci.

